

[Alfred Jensen.]

mest pålideligt, detailpristallet eller konsumpristallet, men jeg har ikke tillid til detailpristallet; det har jeg så ofte sagt her fra talerstolen, og jeg har også angivet grundene til, at jeg ikke mener, det er korrekt.

Jeg er i dag i den situation at kunne sige, at man ikke engang har overholdt loven ved udarbejdelsen af detailpristallet, idet man i betænkningen erkender, at der ikke har været lovhjæmmel til at foretage sæsonudjævning af priserne. Det vil sige, at de, der har fået deres løn pristalsreguleret, hvad enten det er tjenestemænd eller arbejdere, faktisk har været ude for et lille fupnummer. Hvis lønningerne skal reguleres efter et pristal og de priser, som danner grundlag for dette, skal tages på bestemte dage, er det naturligvis ikke rimeligt at se bort fra de priser, der da foreligger. Jeg ser i ændringen en erkendelse af, at man ikke har overholdt loven.

Jeg har også bemærket, at pristallet skal være udregnet senest den 20. i måneden; jeg ved ikke, om det betyder, at det også skal offentliggøres på det tidspunkt; det er i alt fald ikke sket i mange år, heller ikke i denne måned, men måske er det sådan, at det ikke behøver at blive offentliggjort, så snart det er udregnet. Hvis det imidlertid er meningen, at det skal offentliggøres på den dato, der er nævnt i loven, vil jeg anmode om, at man drager omsorg for, at det fremtidig offentliggøres den 20. i måneden, og hvis det ikke er muligt at gøre det, må man da heller ændre tidspunktet i loven til den 30. eller 31., eller hvornår man nu vil. Det er ikke rimeligt at fastsætte et tidspunkt i loven, som man ikke kan og måske heller ikke vil overholde.

Jeg har med interesse hørt, at venstre vil have skatterne ud af pristallet. Jeg skal ikke beskæftige mig meget med dette spørgsmål. Det forekommer mig at være helt urimeligt at rejse disse problemer, når man har baseret reguleringen af lønningerne på de udgifter, som en almindelig familie har. Jeg kunne godt tilføje adskilligt til belysning af denne sag, men det forekommer mig ikke at være nødvendigt, efter som andre allerede har vendt sig mod dette forslag.

Derimod har jeg hæftet mig ved finans-

ministerens bemærkninger om, at det vil være urimeligt at indføre et særpristal. De kan kun glæde mig, for det må vel betyde, at man ikke fremtidig vil gribe ind i de kontraktlige aftaler med særpristal; ellers forstår jeg i alt fald ikke meningen med ministerens forargelse over, at venstre vil have et særpristal for tjenestemænd, og at dette særpristal skulle kunne komme til at gælde også for arbejdere i det private erhvervsliv. Jeg vil ikke tro, at arbejdsgiverne ville have særlig meget imod at slippe for at give reguleringstillæg, så indførelsen af et særpristal ville udelukkende gå ud over arbejderne; sådan har det i alt fald været til dato. Hvis der skal være nogen mening i finansministerens forargelse, må den vel betyde, at vi ikke oftere får et særpristal, at man ikke oftere griber ind i de aftaler, som arbejdere og arbejdsgivere har truffet ikke blot vedrørende pristalsregulering, men også vedrørende lærlingeuddannelse og deslige.

Hvad angår den nydannelse, som går ud på ydelse af et reallønstillæg, har vi ikke noget imod, at det bliver foreskrevet i selve loven. Vi har heller ikke noget imod, at der forhandles om det. Man kan have sine betænkeligheder ved, at disse problemer kun skal diskuteres i forbindelse med de årlige bevillingslove; man kan vel af finde sig med det, når det drejer sig om tillæg, men når det drejer sig om fradrag i tjenestemændenes lønninger, forekommer det mig, at det er så stort og omfattende et problem, at det burde diskuteres specielt og egentlig burde vedtages ved særlig lov her i folketinget, altså ikke blot på tillægsbevillingslov eller finanslov, eller hvor man nu har tænkt sig at placere det.

Jeg vil også gerne gøre et par bemærkninger om stedtillægget. Jeg har set på den forskel, der er mellem de forskellige zoner, og har egentlig ikke fundet ud af, om der er noget rimeligt forhold mellem stedtillæggene. Nu hører jeg så af det ærede medlem hr. Holger Eriksens mund, at man heller ikke i udgifterne kan finde nogen begrundelse for en sådan forskel. Det, der derimod danner basis for fastsættelse af stedtillægget, er den på egnen gængse løn, og dette princip kan man naturligvis anvende, men det forekommer mig ikke at være rimeligt eller rigtigt. Man har da brudt med det i